

REDACTIA
și ADMINISTRATIA:
Deak Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii
Concure, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrațiunii tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE OBTĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA

ABONAMENTUL:

Pe un an 10 coroane
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:

Pe un an 14 franci
Pe jum. an 7 franci

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266

Nr. 1470/1915.

Ioan,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul
Episcop al Aradului, Orăzii-Mari, Ienopolei și al
Hălmaگیului, precum și al părților adnexate din
Bănatul-Timișan.

*Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia
Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl
și Domnul nostru Isus Hristos, împreună cu
salutarea noastră arhierescă!*

*„Plecați-vă sub mâna lui
Dumnezeu cea tare, ca să vă
înălțe în vremea cercetării”.*
I. Petru 5. v. 6.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Din darul și nemărginita îndurare a lui Dumnezeu, Părintele nostru cel ceresc, mai plinind și noi cursul unui an pascal, ne-am învrednicit a ajunge acest mare praznic al prealuminății învierii a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, aceasta mărită și sfântă zi, „Cărea a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselem întrânsa”. (Psalm 117. v. 24).

Cât de mare și de însemnat este pentru vieața creștinească acest eveniment fără păreche în istoria lumii, au înțeles și vor înțelege și acum și în viitoriu toți oamenii temători de Dumnezeu, cari cunoscând nestatornicia lumii, cunosc și patimile de bună voie ale Fiului lui Dumnezeu, Care cu moartea Sa a călcat moartea și cu prealuminata Sa înviere a îndeplinit scopul trimiterii Sale pre pământ, și astfel a făcut deplină mântuirea neamului omenesc din blăstămăm păcatului strămoșesc.

Când acum ne dăm, precum și trebuie să ne dăm seamă de adevărul, că prealuminata înviere a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, este scoaterea omenimei din întunec la lumină și din moarte la viață, când ne vom da seama și de aceea, că prin învierea Sa, Mântuitorul nostru Isus Hristos ne dă chezașia

nădejdei vieții și a învierii noastre la ziua cea de apoi, cine n'ar înțelege motivul bucuriei, ce se naște în sufletul nostru, la sunetul clopotelor din turnul bisericii, care străbătând văzduhul, ne deșteaptă din somnul nopții și ne chiamă la prăznuire, și prin aceasta la înnoirea și întărirea nădejdei noastre în D-zeu.

Conduc de credința, că de acestea meditațiuni sfinte și cugete evlavioase este cuprins și sufletul vostru, cari ați alergat cu mic cu mare, din apropiere și din depărtare la această sfântă biserică, vecinic lăcaș al mării lui D-zeu, am grăbit și eu cu duhul meu între voi cu scopul și dorința, ca de o parte să înălțăm împreună rugăciunile noastre de mulțămită la Tronul Tatălui ceresc, pentru toate câte le face cu noi după blândețele Sale, iar de altă parte privind la starea, în carea ne-a aflat sfânta prăznuire, să-mi împlinesc și acum cuvântul dat prin pastorală despre introducerea mea în scaunul arhieresc cu făgăduința: „Că în ce chip mângâie pe cineva mama sa, așa și eu voi mângâia pre voi, și în Ierusalim (adecă în biserică) vă veți mângâia (Isaia 66. 13).

Cugetându-ne acum chiar și numai la faptul, că aceasta sărbătoare a sărbătorilor, anul trecut o-am prăznuit împreună cu toți ai voștri și ai noștri, iar acum, parte însemnată dintre ei, nu numai lipsesc cu ființa lor dela aceasta sfântă prăznuire, ci lipsesc și dela vetrele lor familiare; cugetându-ne și la aceea, ce ne este dat să știm și să cunoaștem, că din marea mulțime a bărbaților duși la oaste, unii au devenit prinșonierii vrășmașilor noștri comuni, iar dintre cei loviți de glonțul armelor acestora, unii au sângerat de tot, alții stau adăpostiți prin diferitele spitaluri ale monarhiei noastre, așteptându-și vindecarea ranelor lor, iar grosul lor se află și acum pe câmpul de bătaie, împlinindu-și cu scumpătate datorința cetățenească către Tron și patrie, — urmează în mod firesc, că îndeplinirea făgăduinței de mângâiere și îmbărbătare Ni se impune acum cu atât mai mult, cu cât bucuria sfintei prăznuri din anii trecuți, o vedem înlocuită pe fețele multora dintre voi, cu sempele amărăciunii inimii și cu ale neliniștei sufletești.

Iubiților creștini și fii sufletești!

Este mai presus de orice îndoială, că sunt adânc simțite jertfele ce le aducem, sunt multe și mari neajunsurile cu cari trebuie să luptăm, și asemenea mari sunt și îngrijirile, ce ne-au cuprins pe toți din pricina războiului, ce decurge și acum după opt luni de zile, dar mai presus de orice îndoială este și adevărul, recunoscut de întreaga lume creștină, că ori cât de grele să fie zilele, ori cât de mari să fie neajunsurile și de amară suferințele urmate din ele, omul le suportă cu atât mai ușor, cu cât are mai mulți soți de asemenea soarte.

Convinși despre acest adevăr precum și despre acela, că neajunsurile cu cari ne luptăm zilnic, și îngrijirile de viitorul nostru apropiat și îndepărtat, sunt neajunsuri și îngrijiri comune tuturor cetățenilor monarhiei noastre în tocmai, cum comune sunt și jertfele, ce le reclamă dela noi înaltul Tron și patria;

convinși astfel despre adevărul, că păharul bucuriei și amărăciunii zilelor noastre îl beau cu noi de o potrivă și toate alte neamuri, cu cari ne-am trezit viețuind în societate pe acest pământ, **mama hrănitore** a vieții noastre trupești, — ce alt cuvânt de mângâiere v'ăș putea da mai potrivit zilelor, pe cât de **critice** pe atât de **istorice**, prin cari trecem, decât însuși cuvântul lui Dumnezeu, scris cu condeiu omenesc, Care, fără deosebire de limbă și credință, fără deosebire de rang și alte condițiuni de viață, ne zice tuturor, de jos până sus: „*Plecați-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe în vremea cercetării*“.

Cumpănind bine înțelesul acestor cuvinte, urmează în mod firesc, ca omul nainte de toate să învețe a cunoaște, că **este Dumnezeu**, care conduce soarta popoarelor întocmai ca și a singuraticilor; să înțeleagă, că certările de sus nu au alt scop, decât deșteptarea și îndrumarea omului la păzirea legii, prin urmare: să știe, că certările cerești trebuie să le primim acum și în viitoriu cu umilința și bucuria, cu care pruncii nevinovați primesc darurile părinților lor trupești.

Dar nu numai să le primim astfel, ci să le și suportăm cu răbdare creștinească, cu atât mai vărtos, cu cât se știe, că nici un părinte nu pedepsește faptele celea bune ale fiilor săi, ci numai celea rele; astfel nici Părintele nostru cel ceresc, Dumnezeu dreptății, nu pedepsește nevinovăția, ci numai vinovăția poporului Său, iar aceasta o face fără să se uite în ochii cuiva, precum nu se uită în fața nimănui nici atunci, când întru înțelepciunea și bunătatea Sa necuprinsă de mintea omenească „*răsare soarele Său peste cei buni și peste cei răi, și plouă*

peste cei drepti și peste cei nedrepti“ (Mateiu 5. v. 45.).

Când astfel vă îndemn să primim cu bucurie și mulțămire fiiască și să suportăm cu răbdare creștinească greutățile zilelor de acum, am, precum trebuie să aveți și voi în vedere cuvintele Sf. Scripturi, care ne zice tuturor: „*Pururea vă bucurați, neîncetat vă rugați, întru toate mulțumiți, că aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Isus spre voi*“ (Tsal. 5. v. 16—18).

Mulțamiți dară pentru toate certările, pentru că tot sf. Scriptură ne spune că: „*Fericit este omul, pe care-l vei certă Doamne, și din legea Ta vei învăța pe el*“ (Ps. 93. v. 12.).

Aveți răbdare creștinească pentru că „*Întru răbdarea voastră veți mântui sufletele voastre*“ (Luca 21. v. 19.).

Acestea sfinte învățături și dacă nu vor alina de tot, dar totuși vor micșora măcar în parte, durerile ranelor voastre sufletești și trupești deosebi, dacă vă veți mai da seamă și de faptul, că greutatea vremurilor de acum o simțesc, și mai mult decât noi, fiii monarhiei noastre din părțile, unde străbătând dușmanul li-a luat, cum se scrie, averile, le-a necinstit familiile și apoi le-a pustiit casele.

Și dacă toate acestea pilde din Sf. Scriptură și din viață, n'ar avea farmecul și puterea de a alina suspinele și de a înveseli inimile noastre, să ne mângâiem nainte de toate cu adevărul, întărit prin manifestul cunoscut al gloriosului nostru monarh, că nu pofta de a-și estinde hotarele împărăției L'a îndemnat la pornirea rezelului, ci numai și numai împrejurările grele, espuse în acel manifest.

Să ne mângâiem îndeosebi cu **faptul**, că oștenii nostri au dat probe de supunere omagială, de credință și de alipire către înaltul Tron și către patria noastră iubită în așa măsură, încât **neamului nostru** nu numai nu i-se mai pot contesta aceste virtuți strămoșești, ci din contră, i-se recunoaște și va trebui să i-se recunoască pe deplin, acum și în viitoriu, **numele bun**, eluptat și cu acest prilej, în tocmai ca și la toate alte asemenea ocațiuni din trecut, iar ce înseamnă numele bun al unui popor, în tocmai ca și a unei persoane singuratice, ni-o spune înțeleptul Solomon astfel: „*Mai ales este numele bun, decât bogăția multă, și darul bun decât argintul și aurul*“ (Pilde 22. v. 1.).

Noi ne și mângâiem cu acest **nume bun**, pentru că el ne îndreptățește a nădăjdui, că acum vom deveni tot mai aproape de sentimentul bunei voințe a înaltei noastre stăpâniri de stat, și nu va întârzia vremea, când ni se va zice și nouă: **Neam românesc!** Nestrămutată fiind credința, și mare alipirea ta către

Tron și patrie, „*fie ție după cum voiești*“, precum Mântuitorul Hristos a zis muierei hana-nience, a cărei față era cuprinsă de friguri: „*Muiere! mare este credința ta, fie ție după cum voiești*“ și „*s'a tămăduit fiica ei dintru acelaș ceas*“. (Math. c. 15. v. 28.), deci să sperăm, că în timp apropiat se vor vindeca și ranele nemulțămirii noastre din trecut și din prezent.

Și venirea apropiată a acestui timp, noi o nădăjduim nu numai pe baza împretinirii de pe câmpul de rezel a oștenilor noștri cu ceialaltii soți de luptă de altă limbă și credință, dar ne îndreptățește la aceasta nădăjduire și faptul, că acum toate neamurile creștine serbăm de odată acest praznic al prealuminății învierii, întocmai precum am ajuns să ne hrănim **cu una și aceeași pâine**, cu pâinea provocată de urmările războiului.

Și împlinirea nădejdilor noastre, ar fi pentru noi, cetățenii români ai Statului ungar, nu numai o adevărată mângăiere în aceste zile grele, ci ar fi și un act pre cât de părintesc, pre atât de istoric și cel mai potrivit chiar și faptului, că prealuminata înviere o prăznuim est an tocmai astăzi la 22 martie, după călindariul vechiu, un eveniment acesta, care abia obvine odată într'un veac astfel, că cea mai apropiată prăznuire a sfintei învierii la datul de astăzi, va urmă, după Păscălia bisericeii noastre, numai la anul 2010, adecă după 95 de ani.

Dar și până la plinirea nădejdilor noastre, folosesc prilejul de a vă pune în vedere sfatul apostolului neamurilor, dat Romanilor de demult cu cuvintele: „*Tot sufletul să se supună stăpânilor celor mai înalte, pentru că nu este stăpânie, fără numai dela Dumnezeu, și stăpâniile ce sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite, pentru aceea, cel ce se împotrivesc stăpânirii, rânduielii lui Dumnezeu se împotrivesc, iar cari se împotrivesc, judecată sieși își vor lua*“. (Rom. 13. v. 1. 2.).

Vă pun în vedere acest sfat, devenit acum o trebuință mai mare decât ori când altă dată, ceea ce veți înțelege și din faptul, că abia vor mai fi fost vremuri, când un Guvern să se îngrijească de lucrarea pământului și de aceea, ca cetățenii să fie provăzuți cu pâinea de toate zilele, cum a făcut-o și cum face Guvernul de astăzi al statului nostru, atât în interesul nostru celor de acasă, cât și în interesul acelor de pe câmpul de rezel, și astfel pentru binele obștesc.

Vă îndemn deci și acum cu toată căldura inimii și cu toată puterea cuvântului arhieresc: să ascultați cu bunăvoință și să pliniți cu toată însuflețirea sfaturile și ordinațiunile Inaltului

Guvern și a organelor lui, atât cu privire la lucrarea pământului cât și referitor la cruțarea câștigului.

Acestea îngrijiri binevoitoare ale Inaltului nostru Guvern, să nu le primiți cu temerea, ca și cum statul nostru nu ar fi provăzut cu bucatele recerute până la culegerea rodurilor anului acestuia, ci munca și cruțarea recomandată și impusă să le socotiți de ceea ce este în faptă, adecă de îngrijirea de viitor, pentru că numai lucrarea cu sârguință a pământului și cruțarea posibilă a câștigului ne poate asigura și pe viitor pânea de toate zilele.

Vă îndemn la împlinirea acestor datorințe nu numai că sunt de interes obștesc, dar sunt de deosebit interes și pentru noi și neamul nostru de aceea, ca **numele cel bun**, câștigat de oștenii noștri pe câmpul de luptă, să-l susținem și să-l mărim și noi cei de acasă, făcându-le posibilă lupta cu nădejde de biruință.

Vă zic deci vouă fruntașilor: folosiți înțelepciunea și energia bărbăției voastre spre a conduce lucrurile la sfârșit bun, dedați tineretul la lucru și la viața creștinească și să nu perdeți nici unul din vedere, că trăim atari zile, când cel sănătos și harnic de lucru dar leneș, nu numai nu va mănca ca și în trecut, ci va fi și pedepsit, întocmai cum vor fi pedepsiți și cei ce cheltuesc fără cumpăt câștigul lor.

Vă pun în vedere acestea cu atât mai vârtos, cu cât în zilele trecute s'a detras ajutorul dela unele femei și acum se lucră întracolo, ca să se detragă ajutorul dela toate acelea, cari nu îngrijesc de casnicii lor, și cari ori nu lucră, ori cheltuesc ajutorul de stat pe îmbrăcăminte nepotrivite stării lor sociale, și pe lucruri, fără de cari au putut fi în trecut, și pedeapsa se motivează cu aceea, că atari persoane, vrăjmașe fiind intereselor lor proprii, lucră și contra intereselor obștești și contra cinstei neamului lor.

După toate acestea, cătră Tine Doamne Dumnezeu nostru, ridic ochii inimii și a cugetului meu, și te rog cu umilință dar și cu osârdie dintru adâncul sufletului meu: caută din înălțimea tronului Dumnezeirei Tale cu iubire părintească asupra noastră, a poporului Tău, și dacă ne și cerți, cum ceartă fieștecare părinte pe fiii săi, nu ne părăsi; dacă ne și judeci, nu ne osândi până în sfârșit, fie-Ți milă de pruncii nevinovați, de văduvele și orfanii fără părinți și fără mângăiere, nu altcum și de bătrânii neputincioși și de mila acestora, Fă, cu puterea Dumnezeirei Tale, pace între popoarele Tale. Vindecă ranele sufletești și trupești ale celor din războiu și ale celor de acasă, învrednicește-ne pe toți de zile cu sărbători

mai liniștite și ne dă puțința de a mări cu o gură și cu o inimă, cu un glas și cu o suflare prea sfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh. Amin.

Arad, la sfintele sărbători ale Învierii Domnului din anul 1915.

Al vostru tuturor
de binevoitor

Joan J. Sapp m. p.,
Episcopul Aradului.

Monarhul către copii.

Un glas înduioșător resună depe tronul împăralesc către copii. Reamintește glasul Domnului nostru Isus Hristos, care a zis: lăsați copiii să vină la mine că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Pe acești nevinovați fii ai împărăției cerești îi chiamă și monarhul acum în vreme de restrînte la rugăcuni pentru trimiterea grației cerești asupra cauzei pentru care sângerează părinții lor. Un act unic în felul său în zilele noastre. Iată cuvintele monarhului:

«Către iubiții copii ai imperiului nostru. Că eu de pe pragul mormântului, în momente atât de serioase, mă adresez vouă, iubiți copii, — se întâmplă din mai multe motive. Întâi voi ați fost totdeauna bucuria și mângăerea, ba de multeori, în vremile grele ale lungii mele vieți, singura mângăere și singura bucurie a împăratului și regelui vostru. Când vă vedeam, cădea asupra mea, în umbra existenței mele, iarăși câte o rază de soare. Voi, copii, sunteți aceia, cari stați mai aproape de inima împăratului și regelui vostru, voi florile imperiului meu, podoaba popoarelor mele și binecuvântarea viitorului acestora!

Dar nu numai împăratului și regelui vostru stați voi mai aproape, ci încă unuia, față de care chiar și mai puternici ai lumii acesteia sunt ființe nepulincioase: Domnului și Dumnezeuului nostru! În ochii voștri lucește încă lumina zoriilor creațiunii, în jurul vostru e raiu și ceriu.

Dumnezeu e atotputernic. În mâna lui se află soarta tuturor popoarelor. În fata voinței lui conduce stelele și oamenii. Ca această atotputernică mână dumnezească să apere și ocrotească Austro-Ungaria, să o facă să învingă asupra numărășilor săi dușmani, întărindu-se prin învingere, spre gloria și mărirea lui Dumnezeu, — e singurul lucru pe care-l mai pot dori, după o viață bogată în calamități.

Dorința mea a fost, atunci când atât de tinăr și plin de speranțe am urcat tronul înaintașilor mei, și dorința mea va fi aceea, care poate

în curând va resuna ca ultim cuvânt de pe buzele mele muribunde: *iubirea și îngrijirea față de țările mele, față de popoarele mele!*

Dumnezeu le conduce toate, așa cum el vrea. Noi, oamenii, nu putem să facem nimica în afară de el și fără el. Și fiindcă voi, iubiți copii, stați mai aproape de Dumnezeu, vă roagă împăratul și regele vostru, ca să vă rugați Lui să ne binecuvinte și să împărtășască de grația sa cauza noastră. Dumnezeu ascultă rugăciunea celor nevinovați, pentru că îi iubește și-și vede în ei chipul său. De aceea să nu încetați, ci să vă rugați mereu, cu mâinile încleștate, voi cei mici și cei mai mici. Pentru că știu, că dacă copiii imperiului se roagă pentru patria lor, steaua noastră stă bine. Și pentru aceia voi veți fi pătrunși la ziua de învingere și de glorie a imperiului. Voi ați implorat binecuvântarea asupra steagurilor noastre, asupra armatei noastre!

Iubiți copii! Nu uitați imperiul la care aparțineți pe pământ, și nu uitați pe bătrânul împărat și rege al imperiului: *Francise Iosif*».

Cuvânt la învierea Domnului din anul 1915.

Hristos a înviat!

Da, iubiților creștini, cu adevărat a înviat Dnul Hristos! Și dacă și în cele mai îndepărtate vremuri totdeauna cu mândrie a vestit poporul nostru adevărul s. învieri, cu atât mai arzătoare e lipsa astăzi să mărturisiți din toată inima voastră s. înviere, ca pătrunzându-vă de adevărul cel mare să vă fie învierea lui Hristos de mângăiere și întărire și în zilele grele, ce le trăim acum, când anul 1915 cu foc s'a scris în cartea vremurilor. De vederea sfintelor zile ale Paștilor din acest an mulți din fiii acestei țări și alte milioane de suflete creștinești nu se pot bucura. În locul sunetului armonios al clopotelor, bubuitul tunurilor și zăngănitul armelor, cari taie în carne vie le vestește lor învierea. În locul ouălor roșii — semnul bucuriei — plumbii cenușii, cari roșesc câmpiile cu sângele victimelor lor — le primesc ca daruri. Cu jale se gândesc bieții la Paștile fericite din ceialtați ani. Ca'n vis le zăresc, trăindu-le acum prin dulcele reamintiri. Unde e satul; unde e biserica în sclipirea și curățenia ei de Paști; unde e cuibul cel blând și cald al căsuțelor lor: toate le-au lăsat departe, departe în urma lor.

Cu suflete zdrobite, cu privirile duse stați astăzi și voi în fața steagului biruitor al lui Hristos. Unde e mulțumirea, veselia și bucuria, ce rădea atât de vădit într'alți ani pe fețele voastre?! Vedeți rândurile rărite, simțiți lipsa virtuții (puterii) voastre și aceasta v'a întristat! Aceasta v'a făcut, ca în așa mare și luminat praznic să vă îmbrăcați sufletul în haina neagră a amărăciunii. Înțeleg durerea voastră și ca om sunt părtaș cu voi într'ansa, dar totuși vă strig astăzi cu apostolul: „Lăsați plânsul și tânguirea păgânilor și celor care n'au nădejde“. Căci astăzi vă vestesc bucurie mare, că a înviat Domnul. Veniți să vedeți mormântul gol, din care biruitor și strălucind de mărirea a ieșit astăzi Domnul. Acesta e izvorul tămăduitor, de apă vie, izvorul reînvierii noastre. Veniți și gustați din-

tr'ansul și durerile vi se vor mulcomi și toate simțirile vi se vor înviora. Veniți să vă încălziți și voi la razele calde ale soarelui, ce azi sunt 1882 de ani de când răsări sdrobînd întunerecul morții. Veniți să ascultați istoria învierii, să vă pătrundeți de dansa și cu alți ochi veți vedea întâmplările vremurilor și alte gânduri vor frământa creerii vostri torturați de desnădejde. Veniți toți îndurerații, obosiții și slăbiții și Hristos vă va mângăia, odihni și întări pe voi. Deschideți-vă largi porțile inimilor voastre și numai o rază măcar Hristoase din cununa aureolei, ce încunjură prea curat trupul tău, — fă să pătrundă în aceste inimi încercate, ca să se lumineze și încălzească tot sufletul lor de dansa. Ascultați dar istoria învierii și vă pătrundeți de adevărul cel mare în toată firea voastră și atunci mângăere veți afla, căci ori cu ce moarte veți muri: ori în foc, ori în apă, ori de sabie, ori de gloanțe tot vii veți rămâne în veci. Hristos vă spune vouă: „Eu sunt învierea și viața și cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi“ (Ioan 11 25). Iubiților creștini! Până ce a petrecut Hristos pe pământ, mai de mulțori a spus, că el — ca să răscumpere păcatele oamenilor — va trebui să moară. Dar tot atunci mângăia pe învățăceii, că a treia zi iarăși va învia. Farizeii și învățați poporului jidovesc, cari bine știau, că Hristos până ce a fost în viață a făcut multe minuni, ba a înviat chiar și morții, precum pe fica lui Iair, pe tinărul din Nain, apoi pe Lazăr, — ca nu cumva împlinind și aceasta nouă făgăduință a sa, să creadă și mai mult poporul într'ansul, — a sigilat mormântul cu peceti și l'a încunjurat cu străji împărătești. Așa credeau bieții a năbuși germenul vieții în celce eră schinteia de viață. Adevărul vorbelor lui Hristos însă și acum se arată a fi mai tare, decât piatra codrilor și toate pecetile omului. Când se revărsă de ziua în ziua primă a săptămânii — s. Duminecă — se cutremură pământul, de o putere nevăzută se resturnă piatră de pe ușa mormântului și biruitor iese Hristos din sinul pământului. Străjerii plini de groază o luară la fugă spre oraș, ca să vestească stăpânilor lor cele întâmplate. Iar jidovii cei fărădelege, nici acum nu se căiesc, ci dinpotrivă dupăce țin sfat, că ce e de făcut, precum cu banii lui Iuda cumpărară pe Hristos, ca să-l poată da morții, tot cu ajutorul banului cearcă să tăinuiască și minunata înviere. „Mulți bani au dat strejarilor, zicând: spuneți: învățăceii lui venind noaptea — pe când noi dormiam — l'au furat“. (Mat. 28 13). Dar cum i-ați putut vedea, dacă voi dormiați?! Ori dacă n'ați dormit, de ce i-ați lăsat să-l fure?! Cum ați cutezat să dormiți voi străjeri fiind?! Cum de nu v'au pedepsit ori omorât pe voi, cari așa prost v'ați împlinit slujba?! Dar să-i lăsăm pe bieții străjeri, căci e piea vădit, că ei numai din poruncă și mituiți fiind nu cutezară să vestească învierea. Să întrebăm mai bine pe s. Petru, căruia s'a arătat Hristos îndată după înviere; să întrebăm apoi pe Maria Magdalena; pe cei doi învățăcei, cari mergeau spre Emaus; pe cei 10 apostoli, cari petreceau împreună, când li-s'a arătat Hristos. Să întrebăm și pe Toma, care n'a voit să creadă, până ce nu și-a pus degetul în coasta și în locul cuielor lui Hristos. L'ai văzut Tomo pe Domnul, pipăitu-l'ai? Crezi acum și tu dar, că cu adevărat a înviat. Mai târziu apoi s'a arătat la cinci sute de odată. Și toți cei ce l'au văzut, dacă nu ar fi fost convinși pe deplin de dreptatea învierii l'ar fi vestit pe el în toată lumea, ar fi suferit chinuri pentru el și și-ar fi vărsat sângele cu atâta sete pentru învățăturile lui? Dacă nu ar fi înviat Hristos, cine ar fi dat apostolilor puterea de a face mulțimea minunilor

despre care ne amintește sf. Scriptură? Ori de nu ar fi săvârșit apostolii acele minuni, cum ar fi ascultat miile de oameni de cuvintele lor, ca apoi să primească botezul lui Hristos?! Nu! iubiților, de nimic în lume nu putem fi mai deplin convinși, ca de învierea lui Hristos. Precum e adevăr, că avem un soare pe cer, așa e sfânt și aceia, că Hristos a înviat din morți. De aproape 19 sute de ani se vestește într'una acest mare adevăr și în amintirea lui — afară de ziua de azi luminată zi a învierii — în toate duminicile ne adunăm în sf. biserică, când ni se cetesc mărturiile învierii din cărțile sfinte. Acest adevăr a întimpinat pe apostoli la lucru, acest adevăr a biruit lumea păgână resturnând idolii ei. Acest adevăr ni-a fost și ne este razimul din aceasta viață, scăparea în nevoile pământești și mântuirea dincolo de mormânt. Acest adevăr e temelie întregei noastre credințe, pe care ne-am zidit toate nădejile noastre de mai bine. „Pentru că de credem, că Isus a murit și a înviat, așa și pe cei adormiți în Isus îi va aduce D-zeu împreună cu el“ (Tes. I. 4. 13). Ați văzut învierea lui Hristos să vedem acum, cum va fi învierea noastră și cine se va bucura de dansa?

Iubiților Creștini! Din cele mai vechi timpuri emenimea simții, că cu viața aceasta pământească nu se poate să se sfârșească pentru totdeauna firul vieții noastre. Dintre păgânii vechi unii învățau, că sufletele oamenilor vor petrece după moarte în câmpurile ferice, numite eliseie. Alții credeau, că păcătoșii își vor ispăși vina lor, când după moarte sufletul lor va perândă trupurile diferitelor dobitoace. Iar alții vesteau alte feluri de învățături, dar într'una păreau a se întâlni cu toții, anume, că mai trebuie să fie și o altă viață pentru om, care să se lungească peste hotarale morții. Și oare ce-i îndemnă încă și pe acei păgâni a nu fi mulțumiți cu sfârșitul, ce-l vedeau cu ochii? Ce-i îndemnă a dibui tot după alte urme?! Dintre toate făpturile lui D-zeu numai omul să nu fi fost îndestulit cu ce i-a dat D-zeu a petrece aici pe pământ?! De sigur numai omul eră mulțumit. Și aceasta nemulțumire a sa nu e a se căuta într'un fel de nesăț al său, căci deja structura firei omului eră astfel ticluită din partea Făcătorului, că aceea îl făcea să presimțască, că el omul trebuie să aibă o menire mai înaltă. ca aceea ce o aveau toate celelalte vietăți, ce-l încunjurau. Omul aveă minte, cu care judecă astfel. Toată natura vestește reînviere. Primăvara e chipul învierii, iar iarna al morții. Pădurea se desbracă de podoaba ei iarna, ca primăvara și mai bogat să se îmbrace. Ierburile și florile câmpului se vestelesc și uscă iarna, ca primăvara din nou se încolțescă și înflorească. Semanța aruncată de cu toamna în pământ se strică, ca vara să ne îngrășe vermirile cu mana-i îmbelșugată. Ba și omida — acel verme neînsemnat — se îngroapă pentru o vreme în cosciugul ei, ca în forma fluturelui înaripat să soarbă miera florilor îmbalzamate. Și omul să fie mai mic, mai neputincios, decât toate acestea? El să rămână robul morții? El să nu se mai deștepte din somnul greu al mormântului nici odată? Nu! aceasta nu se poate! Zădarnică eră toată podoaba și mărirea pământească, căci pe om tot nu-l puteă îndestuli. Neîndestulit eră și împăratul, ca și ostașul său; și săracul ca și bogatul. Dar mai ales neîndestulit puteă fi dreptul. Câte suferințe aveă el de îndurat, pe când ticălosul de păcătos adeseori eră înălțat și preamărit aici pe pământ. Unde ar fi atunci dreptatea lui D-zeu, care cere a se resplăti binele cu bine și răul cu rău?! Așa vorbeă mintea omului celui treaz. Iar schinteia d-zeească, — care a primit-o omul

dela Tatăl și căreia îi zicem noi suflet — astfel povătuia pe om: Omule! griji cum lucri aici pe pământ, căci ai să dai seamă de faptele tale în viața ta cea lungă și fără de sfârșit. Acel suflet primit dela Tatăl iarăși tot la Tatăl voia să se tragă, căci el era de pe alt tărâm și 'n același tărâm s'ar fi tras. Până ce era în trup rob era stăpânului său și voinței aceluia...

Milă i-s'a făcut apoi dela o vreme bunului D-zeu de sbuciumul neștiinței al bietului om. Și așa întâi prin prorocii testamentului vechi le-a destăinuit taina vieții viitoare. Isaia prorocul zice: „morții vor învia și se vor scula cei ce sunt în mormânturi“ (26 19). Daniil spune: „Cei ce dorm în țerina pământului se vor scula“ (12 2). Ezechiel acum, ca într'o icoană zugrăvește ziua învierii. După ce ne istorisește, cum l'a așezat pe el D-zeu într'un câmp întins acoperit cu mulțimea oaselor de oameni morți, continuă: „Și m'a făcut să trec pe lângă dănele jur împrejur; și iată ele erau multe foarte pe fața câmpului și erau uscate foarte. Și mi-a zis: fiul omului, ori putea-vor învia oasele aceste? și am răspuns: Iehova, Doamne, tu știi. Și mi-a zis: profetește oaselor acestora și le zi: oase uscate, ascultați cuvântul Dnului! Așa zice Iehova, Domnul, oaselor acestora: Iată, eu voi face să între în voi suflare și veți învia. Și înșira-voiu vinele peste voi și voi face să crească carne pe voi și vă voi acoperi cu piele și voi pune în voi suflare și veți învia; și veți cunoaște, că eu sunt Domnul... (Ezechiel 37 2-7) ...și am profetit, cum mi-s'a poruncit și suflare a intrat într'ânșii; și au înviat și au sătat pe picioarele lor, oaste mare, foarte, foarte...“ (Ezechiel 37 10). Auzind aceste cuvinte profetice ale lui Ezechiel — fără de voie — îmi vin în minte câmpiile întinse ale luptelor noastre de astzi, cari stau acoperite cu oasele cele ce ne erau odată atât de scumpe și iubite. Și par'că iarăși recearcă un fel de întristare la gândul, că nu acasă, ci în țară streină au trebuit să fie spulberate oasele fiilor nostri. Avem tot dreptul să ne întristăm de aceasta, dar întristarea noastră să nu vatăme pe D-zeu. Căci ori unde se vor odihni dragii nostri tot în pământul lui D-zeu, care stăpânește toată lumea făcută de el. Iar la înviere și acolo îi va găsi pe ei Domnul. Ioil zice: „Iată deodată un glas puternic de trimbiță va străbate din înălțime întunerecul și se va auzi dela o margine a lumii până ceialaltă“ (2 12). Iar eu cu apostolul Pavel vă spun: „Când însuși Domnul... cu glasul arhangelului întru trimbița lui D-zeu se va pogori din cer...“ atunci milioanele trupurilor omenești, cari odihneau de mii și mii de ani, toate se vor ivi venind unele din țimitire, altele de pe câmpiile de bătaie; altele din păduri, din prăpăstii, din munți, din văi, din mări, din râuri, din peșteri, din rânza fierelor sălbatice și din toate ascunzișurile pământului. Praful și cenușa, ce s'a amestecat cu pământul se va închiegă iar în oase și vine și carne și piele. La D-zeu toate sunt cu puțință zice Hristos. Cel ce a făcut cerul și pământul și toată făptura din nimica, din nou va alcătui și trupul omului; dar acum îl va face mai bun, mai curat, nesticăcios și nemuritor. Cu neastâmpăr vor aștepta sufletele dreptilor să între în lăcașurile lor reînnoite, ca să poată primi dreaptă respălțire. Dar cu înfiorare vor vedea sufletele înegrite sosirea clipei rășunătoare. Și oare în care ceată vor intra odraslele voastre, cari își vărsară sângele pentru neam și pentru țară? Ce judecată va aștepta pe cei ce muriră cu moarte năprasnică, împărțită de armele dușmne? Bucurase-vor ei de învierea lui Hristos? Să vă spuie eu iubiților. Tot cel ce și-a vărsat

sângele pentru Hristos și învățăturile lui se numește martir și tot cel ce și-a perdut viața pentru Hristos și-a dobândit-o pe cea nemuritoare în Hristos, cum însuși El ne-a învățat. Iar tot cel ce și-a dat sângele pentru țară se numește erou și a dus jertfă bineplăcută înaintea lui D-zeu. Faptă bineplăcută înaintea lui D-zeu vei săvârși atunci, când văzând pe deaproapele tău svărcolindu-se în valurile, ce vreau ca să-l înghiță — cu primejduirea vieții tale — te vei arunca la el să-i mântui viața. Bucurase-va D-zeu, când mama — nestând la îndoaială, ce are de făcut, — sări-va în vâlvoitul flacărilor să-și smulgă copilășul. Voia lui D-zeu vei implini atunci, când te vei prinde la luptă cu fiara sălbatică, — ca să-i scoți din colții sfâșietori victima nenorocită — biata ființă omenească — ce i-a ieșit în drumuri. Ori numai soldatul să stea nepăsător, când țara-i în pericol? Când hordele vrășmașe se gată, ca să treacă prin foc și prin săbii, ce avem mai scump și sfânt, ori nu vom lua și noi în mâni armele noastre și nu vom face scuturi din trupurile noastre să apărăm slăbia femeilor, frățezimea copilășilor și tot avutul nostru? Și tot cel ce va jertfi viața sa pentru mântuirea deaproapelui său, a țării sale erou se va chemă. Iar D-zeu ca pe un martir îl va remunera. Păcatele avute și-le va ispăși, vrednic de Hristos se va face — care pentru noi toți s'a jertfit — și părtaș vieții vecinice cei pureza fericite va fi. Ați auzit de David, prorocul cel ales alui D-zeu. Acest David doborî la pământ pe Goliat, apoi îi tăie capul cu sabia, ca să-și scape țara de inimi. Și aceasta nu i-s'a socotit de crimă, ci fu cinstit ca un erou, iar D-zeu îi făgădui, că din semința lui se va naște Mesia. Așa va fi și cu frații nostri, când ucizând pe alții, cădea-vor și ei frânți, fiii lui Hristos vor deveni. Și 'n ziua judecării martirii vor da mână cu frații lor eroii. Și împreună se vor veseli de vederea Tatălui lor ceresc. Iar noi să jelim mântuirea sufletească și mărirea fiilor nostri perduți trupește? Să cărtim împotriva lui D-zeu, care e drept că ne-a cercat, dar a făcut loc în rai pentru odraslele noastre? Dar pe lov nu l'a cercat? ori noi păcătoșii suntem mai buni ca dreptul lov? Dar „răbdarea lui lov ați auzit și sfârșitul Dnului l'ați văzut!“ Cum de a putut suferi atât de mult acel lov? Fiindcă și el știu iubiților, că mai este și o altă viață. El singur mărturisește: „De va muri omul va trăi și după ce își va fini zilele vieții sale; aștepta-voiu până ce iar voiu fi!“ (14 14). Noi să fim mai nerăbdători decât lov? Ori nu mai bine știm, ca lov ce ne așteaptă? Văzut-a lov pe Domnul înviind? Auzit-a lov din gura lui Hristos mărturia, ce noi o auzim, când zice: „Vine ceasul, întru care toți cei ce sunt în mormânturi vor auzi glasul meu, și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea osândirei!“ (Ioan 5 28 29). Fiii voștri au făcut cele bune, căci muriră moarte de eroi. Fiți mândri dar de dănișii. Românul de altfel întotdeauna a fost mândru de numele de erou. Eroismul strămoșilor nostri ne-a asținut pe noi. Care nu cunoaște istoria lui Ștefan cel mare, când obosit și frânt de rane se întoarse din bătaie și cerși intrarea în castel dela mama sa? Iar mama cea cuminte îi zise:

„Du-te la oștire pentru țară mori

„Și-ți va fi mormântu 'n coronat cu flori“.

Și D-zeu l'a ajutat de a biruit pe vrășmașii țării. Și așa și-a câștigat pentru sine dela oameni numele de mare, iar dela D-zeu cununa nevestezită ce o dă dreptilor săi.

Hristos a înviat! iubitorilor și prin învierea sa ne-a arvnat și învierea noastră. Să sălțăm la acest gând indeosebi azi în ziua „care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa“ (David). Despre adevărul mare al învierii ne-a învățat Hristos, când s'a coborât dela Tatăl la noi muritorii. În toată ziua a învățat pe apostoli despre aceasta înviere. Iar învățătura sa întăritu-a cu multime de semne. Pe cei bolnavi i-a tămăduit, pe cei morți i-a înviat. Și știind el prea binn, că între oameni mulți ca Toma se vor gândi, luă singur moartea asupra sa, iar după ce petrecu trei zile în sinul pământului se arată stăpân peste viață și peste moarte, zdrobi lanțurile morții și întru mărirea a înviat. Părtași ai acestei învieri ne-a făcut pe noi pe toți. Să ne bucurăm dar astăzi, văzând înălțată firea omenească la Făcătorul și D-zeu nostru. Să ne veselim în ziua aceasta, când prăznuim desrobirea trupurilor noastre de țerina, ce o călcăm în picioare. Să nu ne înfricăm de moarte, căci astăzi acul ei s'a tămpit și 'n somn ușor s'a prefăcut. Nu vă întrebați, când și cu ce moarte veți muri s'au au murit iubiiții vostri, ci mai vărtos băgați de seamă întru Hristos să fie adormirea voastră. Tot atât e pentru trup de va odihni în criptă aurită, ori în peștera părăsită; pe perna moale, ori pe stânca incolțurată: acelaș somn ușor îl va avea și aceiași putreziune îl va mistui. Dar nu e tot atât pentru suflet, că la înviere trup curățit de păcate va afla, ori sălașul chinurilor nesfârșite îl va așteptă. De aceea în ziua praznicului mare a învierii lui Hristos să-i cerem ajutorul, rugându-l: Isuse! nume prea dulce, care suferiși cele mai cumplite și amare chinuri pentru noi și pentru mântuirea noastră, dar astăzi cu moarte pe moarte călcând ai înviat și nouă nevrednicilor ne-ai câștigat învierea și viața vecinică, însuși Doamne gătește lăcașuri curate sufletelor noastre pentru ziua judecării tale; iar acum prea bunule întărește inimile noastre, ca să biruim până în sfârșit a trece peste necazul și cercarea, ce ne-a ajuns. Potolește focul fării noastre și ne dă nouă tuturor pacea cea prea bine plăcută ție; iar sufletele eroilor nostri, cari își vărsară sângele pentru noi și pentru țară — pomenește-le Doamne, când vor veni întru împărăția Ta. Amin!

Socodor.

Aurel D. Papp
preot

CRONICA.

Hristos a înviat. Se învie și pe pământ pacea și bunăvoința între oameni. Aceasta ne fie rugăciunea la mormântul Domnului nostru Isus Hristos în care să prăznuim ziua mare a Învierii.

Concedierea soldaților. Conform unui ordin soldații agricultori din garnizoanele cari cad afară din zona luptelor vor fi concediați în grupe câte pe 14 zile să-și împlinescă lucrul de câmp de primăvară. Cu bucurie am văzut primele grupe din Arad plecând fericiți la vetrele lor de atâta vreme nevăzute. Cererile de concediere se fac la raportul de companie de înșiși soldați cu graiul viu.

Moratoriul — prolongit. La 26 crt. a apărut în foaia oficială ordonanța guvernului privitoare la prolongirea moratoriului. Dispozițiile principale ale noiei ordonanțe privitoare la moratoriul VI sunt următoarele:

Terminele de plată, fixate prin ordonanțele anterioare, se prolongesc în sensul noiei ordonanțe cu 4 luni, adecă până la 31 Iulie a. c. incluziv.

Sunt scoase de sub moratoriu, în sensul noiei ordonanțe, aceleași datorii în bani, pe cari le-a fixat ordonanța anterioară.

Privitor la datoriile întemeiate pe cambii, asigurațiuni comerciale, waranturi și cecuri, ordonanța conține următoarele dispoziții:

După datoriile acestea sunt a se plăti, sub durata moratoriului — peste ratete fixate în ordonanțele privitoare la moratoriul IV și V — următoarele rate:

a) după hărțile expirate înainte de 1 Octomvrie 1914 sau scadente la vedere, alte 10% în luna Maiu 1915;

b) după hărțile expirate în Octomvrie sau Noembrie 1914 alte 10% în luna Iunie 1915;

c) după hărțile expirate în Decemvrie 1914 sau Ianuarie 1915 alte 10% în luna Iulie 1915;

d) după hărțile scadente în lunile Februarie și Martie 1915 sunt plăjibile 10% în luna Iunie 1915, și în fine.

e) după hărțile, scadente în Aprilie și Maiu 1915 10% în luna Iulie 1915.

În toate cazurile ratele de 10% se socotesc totdeauna dela suma datoriei originale.

Privitor la depozitele fructificare plasate la institute de bani noua ordonanță, conține dispoziția, că acele institute, cari au redus, unilateral etalonul nu pot denegă replătirea întregii depuneri, cu provocare la moratoriu, cu excepția cazului când urcă din nou etalonul depunerilor la cel în ființă la 31 Iulie 1914. Întrucât institutul de bani pretinde pentru replătirea depunerii observarea termenelor de anunț, el este obligat a calculă interesele, și pentru timpul de anunț, cu acelaș etalon, cu care a fost obligat la 31 Iulie 1914.

Ce privește datoriile pentru mărfuri ordonanța disdune, că întrucât asupra ecestora în sensul ordonanței anterioare, s'au plătit deja 5 rate à 10%, atunci, până la noua dispoziții ale guvernului, alte rate nu mai sunt de plată. Dacă conform, contractului, datoria este plătabilă în mai multe decât 10 rate, atunci pentru ratele următoare sunt normative — întrucât nu trec peste K 25 — dispozițiile contractului.

Ordonanța conține mai departe diferite restricții cu privire la abzicerea contractelor de chirie a celor chemați sub drapel.

Noua ordonanță enunță, ca la 31 Iulie 1915 moratoriul încetează. După terminul aceasta se va putea pretinde plata datoriilor scadente, în sumă integrală, la scadență. Datoriile, a căror scadență, în sensul moratoriului VI, a fost amănată până la 31 Iulie 1915, se vor putea plăti însă în rate, înconformitate cu o nouă ordonță, ce va emite guvernul, la timpul seu

Poșta redacției.

V. S. Udești. Mulțumind pentru reluarea firului colaborării, rog a trimite manuscrisul.

Concurse.

Pentru îndeplinirea oficiului de paroh ort. or. român dela una dintre cele două parohii de clasa primă din Giula, oraș mare român (Gyula, nagy román város, comitatul Bichis, dieceza Arad, protopopiatul Chișineu) — anume: dela parohia, ce a devenit vacantă prin moartea parohului Petru Gubaș, prin aceasta se pu-

blică acest concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foaia oficială „Biserica și Școala” din Arad.

Beneficiul împreună cu această parohie e:

1. Una sesiune parohială constatătoare de 80 jughere catastrale și 409⁰⁰, pământ comasat (adecă cam 117 jughere mici). 2. Birul legal. 3. Stolele legali. 4. Congrua staverită și cvincvenal legal dela stat, — pentru care însă parohia nu ia nici o răspundere.

Parohul ales va avea a se îngriji de locuința pentru sine din al său; va avea să supoarte toate dările publice și bisericești de după postul și beneficiul său; și va avea să catehizeze fără remunerațiune dela parohie pentru catehizare.

Dela recurenți se cere să aibă: carte de botez, testimoniu despre opt clase gimnaziale, despre maturitate gimnazială și despre cvalificațiune preoțească pentru parohii de clasa primă, — precum și atestat despre serviciul prestat până acum.

Recursele ajustate cu acestea documente și adresate comitetului parohial din Giula orașul mare român, recurenții le vor subșterne până la termenul delipt Prea Onoratului Domn Dr. Dimitrie Barbu protopop ort. or. român în Chișineu (Kisjenő, comitat. Arad).

Pe lângă observarea § 33 din Regulamentul pentru parohii, reflectanții sunt poștiți a se prezentă în duminici ori sărbători în sf. biserică din Giula, orașul mare român ca să cânte, să predice și dacă sunt preoți să facă și sfânta slujbă spre a fi cunoscuți de parohienii alegători.

Dat în Giula, orașul mare român, din ședința comitetului parohial dela 15/28 febr. 1915.

George Ardelean Horea
președ. comitet. par.

Ioan Barbulescu
notarul comitet. par.

Cu conțelegerea protopopului tractual *Dr. Dimitrie Barbu* protopop.

—□—

1—3

Pe baza încuviințării Vener. Consistor de Nr. 1436/1915, prin aceasta să escrie concurs, pentru îndeplinirea definitivă a capelaniei temporale, cu drept de succesiune, la parohia Târnava-Vațadejos (ppresbiteratul Hălmagiului) carea e de clasa III. — cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare a concursului în foaia of. „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. Jumătate $\frac{1}{2}$ din toate venitele par.
2. Stolele legale din matră și filie.
3. Birul parohial, dela fiecare număr de casă 24 litre cucuruz sfărmat de tot dela 140 Nri.
4. Nefind casă par. nici în matră nici în filie, fiitorul capelas, va avea să se îngrijească de locuință, pe spesele sale de locuință.

Dările publice de după venitele sale, va avea să le solvească capelanul.

Fiitorul capelan e dator să provadă toate funcțiunile preoțești atât în matră cât și în filie în dependență dela paroh și se catehizeze la școalele de orice categorie din parohie fără alta remunerație dela parohie.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți, ca recoursele lor, ajustate conform Regulamentului și adresate comitetului par. din Târnava-Vața de jos, se le subștearnă în termenul de sus pe calea Oficiului presh gr.-or. rom. din Hălmagin (Nagyhalmagy).

Totodată sunt poștiți, să se prezenteze sub durata concursului în bisericile din Târnava și Vața de jos în vre o duminică ori sărbătoare, spre a-și arată

desteritatea în oratoria bisericească eventual serviciu divin, spre a se face astfel cunoscut poporului.

Din ședința com. par. din Târnava-Vața de jos ținută la 1/14 Martie 1915.

Serghiu Feier,
par. pres. com. par.

Alexandru Indrei,
not. com. par.

În conțelegere cu: *Cornel Lazar,* protoprezbiter.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune sistemizat prin ordinul cons. cu Nr. 2248 914 lângă parohul Nestor Porumb din Tulca comitatul Bihar ppiatul Tinca cu termen de 30 zile dela prima publicare, pe lângă salarul fix de 800 cor. solvit pe pătrar ulterior de paroh și eventuala întregire dela stat votată pentru capelani.

Alesul va avea să se îngrijească de cvartir și va fi îndatorat a îndeplini toate funcțiunile parohiale, cari parohul nu și-le va rezervă pentru sine, fără a putea pretinde măcar stole dela funcțiuni.

Parohia fiind de cl. I. dela reflectanți se poștește testimoniu de cl. I. și testimoniu de maturitate, conform §. 6. alinea 2. din regulamentul pentru parohii.

Reflectanții, recoursele lor provăzute conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial, au să le subștearnă oficiului protopresbiterat al tractului Tinca în Mékerek (Bihar m.) până în 15/28 aprilie 1915, prezentându-se în vre o duminică ori sărbătoare în s. biserică din Tucla pentru a-și arată desteritatea în celea rituale.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine *Nicolae Kocsin* protopop.

—□—

2—3

Pentru ocuparea postului de capelan temporal, pe lângă veteranul paroh de 80 ani Gheorge Babric din Belinț, tractul Belințului se escrie concurs cu termen de 30 zile dela Prima publicare în organul dieczan „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Uzufuctul dela $\frac{1}{2}$ sesiune parohială, beneficiată de parohul mai sus numit, constătoare din peste 32 jughere.

Se obsearvă că pământul din această sesiuni este de clasa I.

2. Jumătate din stolele legale.
3. Eventual ajutor dela stat.
4. Jumătate din toate celelalte venite împreună cu postul de paroh din chestie.

Toate aceste venite garantează o dotație anuală de cel puțin 1600 coroane.

Reflectanții la acest post trebuie să aibă cvalificație de clasa I. și petițiile concursuale, instruate cu documente necesare, au să le aștearnă comitetului parohial din Belinț, pe calea oficiului protopresbiterat din Belinț, pe calea oficiului protopresbiterat din Belinț (Belencez, Temes-megye); iar pe lângă observarea strictă a dispoziției din §-ul 33 a Regulamentului pentru parohii, sunt poștiți a se prezentă într'o duminică ori sărbătoare în sfânta biserică din Belinț, spre a și arată desteritatea în cântare și tipic, eventual în predică și în celebrarea serviciului dumnezeesc.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Gherasim Sêrb* protopresbiter.

—□—

3—3